

göra sig qvitt grundskatterna, ty finnes ingen laglig grund för deras utdebitering, så är det lätt att förstå hvilken villervalla skall uppstå öfverallt i landet, då sådant blir bekant och folket börjar vägra att betala dessa skatter. Det går nog lätt att utmäta dem, men om de skattande sedan stämma kronofogdarne för debitering af räntan och tionden och desse icke kunna visa laglig grund för debiteringen, så kan det hända, att både debiteringen och utmätningarne ett annat år uteblifva, hvarigenom statsverket, innan man anar det, kan komma i en betänklig förlägenhet, som man kunnat undgå, derest man i tid lyssnat till de förslag, som blifvit framställda.

Ehuru man således, på grund af juridiska skäl, skulle kunna fordra att grundskatterna icke vidare beräknades bland statens inkomster, så, enär deras borttagande på en gång skulle medföra alltför stor rubbning deruti, föreslår jag blott härmed:

att Riksdagen måtte besluta successiv afskrifning af räntan och tionden under en tid af tjugo år med $\frac{1}{10}$ -del årligen.

Stockholm den 30 Januari 1873.

Lars Ersson.

Häruti instämma:

A. W. Uhr. Peter Carl Andersson.

J. M. Wikström. A. P. Andersson.

J. Andersson. Laur. Öhlin.

N:o 151.

Af Herr S. F. Norén m. fl.: Derom att Mo och Westbo härader i Jönköpings län samt Kinds och Redvägs härad i Elfsborgs län måtte tillerkännas delaktighet af det anslag för utdikningar och vattenaftappningar, som kan varda af Riksdagen beviljadt.

Till understödjande af sådana myrtdikningar och vattenaftappningar inom Norrbottens, Westerbottens, Westernorrlands, Jemtlands, Gefleborgs och Stora Kopparbergs län samt Elfdals, Fryksdals och Jösse härader i Wermlands län, som företrädesvis afse att förminska frostländigheten, anvisas årligen af Riksdagen 60,000 R:dr, att utlemnas såsom anslag utan återbetalningsskyldighet, dock under vilkor att sådant understöd icke i något fall får öfverstiga hälften af den för arbetets utförande enligt fastställd plan beräknade kostnad,

och alltid med förbindelse för vederbörande kommuner, föreningar och enskilde att icke allenast tillskjuta hvad derutöfver för arbetets fullbordande erfordras, utan ock att för all framtid behörigen underhålla de aflopsgrafvar och andra för ändamålets vinnande utförda arbeten, som med statsbidrag blifvit understödda.

Detta anslag utgår vissa år icke, på sätt inhemtas af Riksgälds-kontorets reglemente, utgifvet vid slutet af riksdagen 1871, § 9. Emellertid finnas inom riket andra orter, der behofvet af ett sådant understöd är fullt lika talande som inom Norrland och måhända ännu mera, derföre att dessa orter, som lika med Norrland skadas af frost, härrörande af deras höga läge och många samt stora vattendrag och mossar, sakna Norrlands betydliga tillgångar på skog till afhjelpande af befolkningens behof.

Inom Mo och Westbo härader af Jönköpings län samt Kinds och Redvägs härader af Elfsborgs län föranleda den ryktbara Komossa med flera sådana kärtrakter samt de många vattendrag, som, utgående härifrån, sprida sig kring den närliggande trakten, förfärliga frostsador, och den i allmänhet magra jordmånen ersätter icke de förluster, som under frostnätterna drabba de olycklige. Bevis härpå är den nöd, som under 1868 års missväxt herrskade i denna ort, hufvudsakligen förorsakad af den i slutet af Juni härjande frost.

De utdikningar, som här måste företagas för att minska frostländigheten, äro af den omfattning, att de i allmänhet små jordegarne icke förmå att utan anslag från statens sida verkställa dem, och stora marker ligga sålunda här onyttiga samt för den närliggande trakten olycksbringande, såsom föranledande tidt och ofta frostsador.

Vi tillåta oss således vördsamt föreslå:

att Mo och Westbo härader i Jönköpings län samt Kinds och Redvägs härader i Elfsborgs län måtte förklaras berättigade att, i mån af tillgång, lika med Norrbottens, Westerbottens, Westernorrlands, Jemtlands, Gefleborgs och Stora Kopparbergs län samt Elfdals, Fryksdals, Jösse och Nordmarks härader i Wermland, och på samma vilkor, erhålla del af det anslag för utdikning af sanktrakter, hufvudsakligen för att minska frostländigheten, som Riksdagen derför anvisar.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

S. Fr. Norén.

Johannes Andersson,
från Jönköpings län.

O. P. Rylander.

C. J. Kjellman,
från Westbo härad af Jönköpings län.